

Ks. prof. dr hab. Ryszard Rumianek

(7 XI 1947 – 10 IV 2010)*

Ryszard Rumianek urodził się 7 listopada 1947 r. w Warszawie na Lesznie. W 1951 r. rodzice przeprowadzili się na Okęcie, na teren parafii św. Franciszka z Asyżu. Ukończywszy w 1961 r. szkołę podstawową, zdał egzaminy do Technikum Radiowego i tam w 1966 r. uzyskał maturę oraz tytuł technika elektronika. W tym samym roku wstąpił do Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie, podejmując też studia w Akademii Teologii Katolickiej, gdzie 21 czerwca 1971 r. na podstawie pracy *Najstarsze polskie przekłady Ps 50 „Miserere”*, napisanej pod kierunkiem ks. prof. Stanisława Grzybka, uzyskał magisterium z teologii w zakresie biblistyki.

Po ukończeniu studiów seminaryjnych, które odbywał na jednym roku z błog. ks. Jerzym Popiełuszką, 28 maja 1972 r. z rąk kard. Stefana Wyszyńskiego, prymasa Polski, przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1972-1974 pracował jako wikariusz w parafii Wniebowzięcia NMP w Konstancinie, po czym został skierowany na specjalistyczne studia w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie. Trzy lata później, 14 lutego 1977 r., uzyskał tytuł licencjata nauk biblijnych na podstawie pracy *Dio Pastore d’Israele secondo Ezechiele*, której promotorem był prof. L. Sabourin. Następnie, od lutego do czerwca 1977 r. jeden semestr studiował w Studium Biblicum Franciscanum w Jerozolimie, zamieszkując przy Via Dolorosa. Wykorzystał ów pobyt nie tylko po to, by na wykładach pogłębiać wiedzę biblijną, lecz również by poznawać realia Ziemi Świętej. Od tego czasu datuje się jego prawdziwa fascynacja ziemią Biblii. Po powrocie do Rzymu otworzył przewód doktorski na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim, gdzie 15 czerwca 1979 r. na podstawie rozprawy *Dio Pastore d’Israele secondo Ezechiele 34 e l’applicazione messianica nel vangelo di Matteo* napisanej pod kierunkiem prof. R. Northa, uzyskał stopień doktora teologii.

Po powrocie do Polski, jesienią 1979 r. ks. dr Ryszard Rumianek rozpoczął pracę w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie, gdzie w latach 1979-1982 był prefektem diakonów, a w latach 1982-1994 wicerektorem. Prowadził też wykłady w Akademickim Studium Teologii Katolickiej, przekształconym w Papieski Wydział Teologiczny w Warszawie. W 1991 r. rozpoczął wykłady w Akademii Teologii Katolickiej. W 1995 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie rozprawy *Motyw miłości cudzołożnej w Ez 16 i 23*. Niedługo potem, 30 marca 1996 r., otrzymał nominację na docenta

---

* Artykuł ks. prof. dr. hab. W. Chrostowskiego zamieszczony w ZN SBP 7/2010, s. 441-444.

na Papieskim Wydziale Teologicznym, a cztery lata później na stanowisko profesora nadzwyczajnego. 1 maja 1998 r. został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego na Wydziale Teologicznym Akademii Teologii Katolickiej, przekształconej w 1999 r. w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego. 18 października 2002 r. uzyskał „belwederski” tytuł profesora nauk teologicznych, a 1 stycznia 2005 r. nominację na stanowisko profesora zwyczajnego w UKSW. W latach 1998-2001 najpierw w ATK (1998-1999), a potem w UKSW, był kierownikiem Katedry Filologii Biblijnej, zaś od 2001 r. kierownikiem Katedry Historii Biblijnej.

Książki prof. R. Rumianek jest autorem i redaktorem prawie 200 publikacji, w tym kilkunastu książek i skryptów, ok. 50 artykułów naukowych, a ponadto artykułów popularnonaukowych, komentarzy biblijnych i homilii oraz recenzji i tekstów publicystycznych. Co się tyczy problematyki biblijnej, jego zainteresowania skupiały się na piśmiennictwie prorockim, zwłaszcza Księdze Ezechiela, a także na okresie wygnania babilońskiego. Był redaktorem odpowiedzialnym za dział biblijny rocznika „Warszawskie Studia Teologiczne”. Wypromował 9 doktorów, zaś ok. 50 osób napisało pod jego kierunkiem prace magisterskie i magistersko-licencjackie. Na jego dorobek składają się również recenzje w przewodach doktorskich i habilitacyjnych. Studenci podkreślają cierpliwość i wyrozumiałość, z jakimi się do nich odnosił.

W lecie 1989 r. brał udział w seminarium naukowym dla polskich księży profesorów w Spertus College of Judaica w Chicago. Od wielu lat uczestniczył w dorocznych sympozjach biblistów polskich, a od 2004 r. był członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia Biblistów Polskich. Głosił konferencje i wykłady biblijne dla osób świeckich i duchownych, brał także udział w kilkunastu audycjach radiowych o tematyce biblijnej.

W latach 1994-2005 pełnił funkcję ekonoma Archidiecezji Warszawskiej, któremu powierzono zarządzanie majątkiem archidiecezjalnym. W latach 2002-2005 był prorektorem UKSW, zaś od 2005 r. rektorem tej uczelni. Za jego kadencji uczelnia powiększyła się o nowe wydziały, a także nowe obiekty naukowo-dydaktyczne, których budowę rozpoczęto podczas kadencji jego poprzednika.

Pasją ks. prof. R. Rumianka było przewodniczenie pielgrzymkom do Ziemi Świętej. Oprowadził po niej kilkanaście grup, jest też autorem dwóch książek: przewodnika *Brama do Nieba* oraz albumu *Śladami Jezusa*. Lubił również polskie góry, których pięknem zachwycił się jako harcerz. Jego dewizę życiową stanowiły słowa: *Respice finem* („Bacz końca”). Ostatni artykuł, który wysłał do druku na kilka dni przed śmiercią, nosi tytuł *Finis coronat opus* (*Koniec wieńczy dzieło*).

5 października 2009 r. prezydent RP Lech Kaczyński odznaczył ks. prof. R. Rumianka Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, zaś ks. prof. R. Rumianek wręczył prezydentowi Medal UKSW z numerem pierwszym. Kilka miesięcy później prezydent zaprosił go do udziału w rocznicowych uroczystościach żałobnych w Katyniu. Rektor UKSW czuł się tym zaproszeniem bardzo wyróżniony.

Ksiądz prof. Ryszard Rumianek zginął tragicznie 10 kwietnia 2010 r. w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem. 17 kwietnia 2010 r. Bronisław Komorowski, pełniący obowiązki prezydenta RP, nadał mu pośmiertnie Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski.

Sprowadzenie z Moskwy ciała Zmarłego oraz uroczystości pogrzebowe odbywały się w kontekście pogrzebów wszystkich pozostałych ofiar katastrofy smoleńskiej. 22 kwietnia 2010 r. odprawiono dwie szczególnie uroczyste i wzruszające msze św.: w kościele obok Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, gdzie homilię żałobną wygłosił abp Stanisław Gądecki, metropolita poznański i przyjaciel Zmarłego, oraz w kościele św. Franciszka z Asyżu na warszawskim Okęciu.

Zgodnie z decyzją rodziny ciało Zmarłego spoczęło w grobie rodzinnym na cmentarzu parafialnym w Pyrach.

Ks. prof. dr hab. Waldemar Chrostowski, SBP 1

Źródła:

1. *Rumianek Ryszard*, w: T. Gadacz, B. Milerski (red.), *Religia. Encyklopedia PWN*, t. 8, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 2003, s. 510.
2. T. Brzegowy, *Ksiądz Profesor Ryszard Rumianek*, w: Z. Godlewski (zebr. i oprac.), *„Przemawiaj do nich moimi słowami”. Księga pamiątkowa dedykowana Jego Magnificencji Księdzu Rektorowi Profesorowi Ryszardowi Rumiankowi w 35. rocznicę kapłaństwa i 60. rocznicę urodzin*, Wydawnictwo Stampa, Warszawa 2007, s. 7-10.
3. Z. Godlewski, *Wykaz publikacji i działalności naukowo-dydaktycznej ks. prof. dra hab. Ryszarda Rumianka*, w: *tamże*, s. 11-18.
4. Z. Godlewski, *Rozprawy naukowe przygotowane pod kierunkiem ks. prof. dra hab. Ryszarda Rumianka*, w: *tamże*, s. 19-21.
5. *Rumianek Ryszard ks. prof. dr hab.*, *Zeszyty Naukowe Stowarzyszenia Bibliistów Polskich* 6/2009, s. 183-184.

6. „Zjadłem zwój, a w ustach moich był słodki jak miód” (Ez 3,3b). *Biuletyn upamiętniający śp. ks. prof. Ryszarda Rumianka, Rektora UKSW, Koło Naukowe Studentów Bibliistyki UKSW, Warszawa 2010, ss. 24.*